

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3270/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Mikó András Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettek az Alkotmánybíróság elé a Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítélete ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk bekezdésének a megsértésére hivatkoztak.
- [2] Az indítványozók által támadott bírósági ítélet alapjául szolgáló ügyben az indítványozók mint az alapügy felperesei 2015. április 3-án családi gazdaságot alapító szerződéssel mezőgazdasági tevékenység közös folytatására családi gazdaságot alapítottak, amely szerződés értelmében a családi gazdaság szakmai irányítását, vezetését az adós végzi, aki családi gazdálkodóként a családi gazdaság tevékenységi körében jogokat szerez és kötelezettségeket vállal a családi gazdaság kizárólagos használatába és hasznosításába adott vagyonösszeg működtetése érdekében. Az adós 2018-ban a családi gazdaság rendelkezésére bocsátott termőföldek után mezőgazdasági termelők részére nyújtandó támogatások folyósítása iránt kérelemmel élt.
- [3] Az alperes mint végrehajtást kérő kérelmére az adós ellen végrehajtási eljárás folyik, amely során a végrehajtó intézkedett a Magyar Államkincstárnál az adós által igényelt, majd határozattal a javára megállapított támogatás, mint az adós megillető követelés lefoglalása iránt.
- [4] Az indítványozók, mint a végrehajtási igényper felpereseinek keresetei a végrehajtó által lefoglalt mezőgazdasági támogatások foglalás alóli feloldására irányult. Az elsőfokú bíróság a keresetüket elutasította, amelyet a Kecskeméti Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítéletével helybenhagyott.
- [5] Az indítványozók álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete a családi gazdaság fogalmát a jogalkotói akarral ellentétes tartalommal értelmezi, ezáltal sérti az indítványozóknak az Alaptörvény XII. cikke szerinti vállalkozáshoz való jogát, valamint a támadott ítélet sérti az indokolási kötelezettséget, ellentétes a Kúria gyakorlatával, ezáltal sérti az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [6] Az indítványozók álláspontja szerint az adós által kérelmezett területalapú támogatás nem egy személyben a családi gazdálkodót, hanem a családi gazdaság tagjait, mint vagyonközösségben résztvevő személyeket illetik meg. Az indítványozók szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az általuk előadott jogi indokokat és okirati bizonyítékokat, valamint nem indokolta meg az indítványozók által hivatkozott másik bírósági ügyben hozott döntéstől való eltérést.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [8] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók érintettnek tekinthetők és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették.

- [10] Az indítványozók az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezésként az Abtv. 27. §-át jelölték meg.
- [11] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [12] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az *e)* pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint az *f)* pont szerint kifejezett kérelmet kell előterjeszteni a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.
- [13] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti indokolást.
- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [15] Az Alkotmánybíróság elöljáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [16] Az indítványozók által az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésébe ütköző alapjogi sérelemmel összefüggésben előadott érvek valójában az ügyben meghozott, az indítványozók által támadott másodfokú ítélet megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáján alapulnak, és nem ezen ítélet alaptörvény-ellenességének alátámasztására irányulnak.
- [17] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a másodfokú bíróság ítélete szerint „[a] felperesek azon túlmenően, hogy a családi gazdaságot egyfajta speciális vagyonközösséggként tekintik és maguk is elismerték, hogy a családi gazdálkodó által igényelt támogatás a gazdálkodó család tagjainak a közösségét illeti meg, arra az általuk keresetben állított közvetlen jogosultságukhoz és annak a bevitt földek arányához igazodó mértékére vonatkozó előadásukhoz jogalapot nem tudtak megjelölni. A családi gazdaságot alapító szerződés pedig a kereset szerinti jogi álláspontot igazoló rendelkezést nem tartalmaz.”
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének megsértése körében valamennyi általuk megjelölt alapjogi sérelmet kizárólag a saját és a másodfokú bíróság álláspontjának eltéréseiből, értelmezésének különbözőségeiből vezették le.
- [19] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [20] Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében előadott érvelése a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének megsértésére vonatkozott. Az Alkotmánybíróság szerint a másodfokú bíróság ítéletében az indítványozókkal ellentétes jogi álláspontra helyezkedett, a döntését alátámasztó érveiről számot adott. Az indítványozók azon érvelésével kapcsolatban, miszerint a másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy az általuk hivatkozott kúriai eseti döntést miért nem tartja a jelen ügyben irányadónak, az Alkotmánybíróság rámutat, hogy gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}
- [21] Az indítványozók a támadott másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolták, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal vagy a vállalkozáshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [22] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmét arra tekintettel nem bírálta el, mert az elsőfokú bíróság a végrehajtást már korábban felfüggesztette.

- [23] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/198/2020.

